

195 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Etelaozies kijke

Toe 'k nog 'n jonchie van zô 'n jaer of vijf, zes was, beurden 't wel 's, dat we zô tege de fêêstdaeghe 's aeves in d'n donker etelaozies ginge kijke. As m'n vaoder z'n zwarte hande en z'n gezicht met groene zêêp gewasse had en we brôôd gegete hadde, trok tie z'n bonkertie en lêêge schoene aan en gonge me met z'n twêêë d'n hort op.

Dat was in die tijd, toe je as kaaïnd aagelijk nog nie zôveul had, 'n grôôt fêêst. Dat begon al azzie de stoep opkwam. Aales was dan aandere as overdag, 't was dan donker op d'n dijk met mor zô hier en daer 'n brande straetlantaern. Mêêstal zô dà je bij 'n lantaern in 'n bocht net d'n aandere in de volgende bocht kon zien. En zô liepe me dan van Beneejeuit naer de Kaarkbuurt. Eerst tot Ôôstebrug toe, aales an de rechse kant bekijke en dan lang d'n aandere kant weer trug op huis aan.

Soorte winkels

Wat 'n winkels dat jie dan wel nie had. Soms hêêle gewone, zôas de slaogers en kroijeniers en boveaan de stoepe klaaine winkeltjies met 'n klaain lampie an 'n draejchie in de zôgenaomde etelaozie van 'n meter brêêd. Overdag liep ie daer gewoon verbij, mor 's aeves sloege we ok de aalderklaainste raompies niet over. Ok al, omdat 't dan zô lekker lang duurde voor dà me thuis wazze. Mor as de Kaarkbuurt in 't zicht kwam, begon 't fêêst pas goed. Daer waze de winkels mè grôôte verlichte raomde en daer was van aales te zien. Allêên mos 't nie te koud weze, want dan wazze bij veul winkels de raomde besloge en dan kò je nò niks zien, en daer was 't toch nie om begonne. Mor mêêstal kò je in de etelaozies kijke naer dinge die je van z'n leve toch nooit zou kenne krijge.

Speulgoed

Mor je kon tóch naer 't speelgoed kijke en dat was toch al hêêl wat. Hijskraone, blekke stôômwalzies en mecaonodôoze bij Bongerze of de Haon en niet te vergete de mondfluite bij Meijere bij de Ôôstebrug. Bij Elzenaere was t'r bekant gêên licht te zien, allêên sting d'r voor de raomde 'n grôôte witte voet met 'n eksterôog. Daer wes 'n mechaonisch bewoge vinger naer, dan gong d'r 'n lichie achter 'n kaortie braande, waerop "Tranosan helpt" sting. Daer keek ie je ôoge op uit met je neus tege de raomde. En zô gonge me dan an d'n aander kant van d'n dijk weer op huis aan en we keke overaal, mor 't mêêste waer d'r speelgoed te zien was.

Allêên mor kijke

Want zôas ik al zee, de kindere hadde in de crisistijd nie zôveul en we kregge nooit van die begrôôtelijke dinge, maor daer hadde me ons al mee verzoend, onvermijdelijk as 't was en namme genoege met 't haolbaore, etelaozies kijke. Allêên êene keer hè 'k 's wat gekrege van 'n ome die in Cureçao gewaarkt had. Dat was 'n geweertie, 'n soort proppeschietertie waer 'n kurksie uit schoot azzie aan 'n trekkertie trok. Mor dat kurksie zat aan 'n touwchie, dus daer hà je nie zôveul aan. Nou hà 'k al gaauw, goochem as ik was, dat touwchie los gepullekt, toe schoot 't kurksie meschie wel drie meter weg. Dat was prachtig, mor 't had êên naedêel. 'k Schoot dat kurksie bij de buurvrouw in d'r ôog, dat liep gelukkig goed af, mor 't geweertie wier staondebêêns deur m'n moeder in beslag genome.

't Ding hèt nog 'n tijd aan 'n spijker in d'n aflaet gehonge, mor zô hôôg dà 'k 'r nie bij kon. Zô mos ik ok nog in dut geval naer speulgoed kijke, in plek van d'r aan te komme en dat was toch wel jammer. Zô gong dat vroeger... en doch ie soms dat wij zielig of ongelukkig wazze? Belnêênt, we hadde elleken dag lol, we wazze tevreë mè waainig en keke al daege van tevoorne uit naer d'n aevend datte me met vaoders etelaozies zouwe gaon kijke.